

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1134/2025
17.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Јасмине Видановић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Спк-1/25 од 28.05.2025. године и Кв бр.617/25 од 08.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 17. септембра 2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Јасмине Видановић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крагујевцу Спк-1/25 од 28.05.2025. године и Кв бр.617/25 од 08.07.2025. године у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу Спк-1/25 од 28.05.2025. године одбијена је молба браниоца окривљеног АА - адвоката Борислава Бјелопавлића за ослобађање окривљеног од плаћања трошкова кривичног поступка на које је обавезан правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу Спк-1/25 од 24.03.2025. године.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв бр.617/25 од 08.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Крагујевцу Спк-1/25 од 28.05.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Јасмина Видановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијана

решења тако што ће окривљеног ослободити од обавезе плаћа трошкова кривичног поступка.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев је неоснован у делу којем се односи на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

По оцени овога суда, неосновано бранилац окривљеног нижестепена решења побија због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП и с тим у вези истиче да су судови у конкретном случају погрешно применили одредбе члана 264. став 4. ЗКП, обзиром да је окривљеног требало ослободити свих трошкова кривичног поступка јер по свом имовном стању није у могућности да исте сноси.

Врховни суд налази да су изнети наводи у захтеву за заштиту законитости неосновани. Ово стога што је одредбом члана 264. став 4. ЗКП прописано да у одлуци којом решава о трошковима суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тач.1) до б) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он дужан да издржава, а уколико се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима, председник већа односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Дакле, одредба члана 264. став 4. ЗКП предвиђа факултативни основ за ослобађање од плаћања трошкова кривичног поступка, односно само могућност, али не и обавезу суда да окривљеног ослободи од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка уколико су за то испуњени законски услови и уколико окривљени достави доказе-податке о томе да би плаћањем наведених трошкова било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он дужан да издржава, па како је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим и осуђен због предметног кривичног дела, то је правилном применом члана 264. став 1. КЗ окривљени побијаном правноснажном пресудом обавезан да сноси трошкове кривичног поступка.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Бранилац окривљеног у уводу захтева, као разлог подношења, истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, па како наведене повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко

бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу којим је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић